

[Prieme.]

S-Banen herinde i København, og det er ogsaa det, der er det fundamentale, og det, der har været Rettesnoren for Tingets Afgørelse af denne Sag.

Det er det, der har bevirket, at det ærede Medlem Hr. Rager og alle vi andre har taget saa fundamentalt fejl af hele dette Lovforslag, dette at man fremkommer med den af Sporvejene gennemførte liberale Ordning, Prisnedsættelserne, hvorom jeg kunde citere Spalte op og Spalte ned af alle de gode Tanker, som Generaldirektøren er fremkommet med i den Betænkning, som er afgivet til Folketinget, om, af hvilken Betydning det vil være for Statsbanerne, naar man gennemfører et lignende liberalt System, hvor Publikum faar en forøget Betjening. Og hvad sker der saa? Saa snart man kommer uden for den allernærmeste Trafik i København, hvor Omstigningsbilletterne og Timebilletterne er gennemført, sker der Takstforhøjelser til Millionbeløb. Man har altsaa her draget en bestemt Del af Statsbanernes Kunder, efter min Opfattelse de bedste Kunder, ud og søgt at lade dem ikke alene betale for den Nedsættelse, der skete i Bybanetarifferne, men man har uden Tvivl endog ladet dem betale mange Gange dobbelt det Beløb, som Nedsættelserne andrager.

Ministeren sagde, at man ikke kunde fremdrage Ydertilfældene. Efter min Opfattelse kan man udmærket fremdrage Ydertilfældene, for det er jo netop de Mennesker, der rammes af Ydertilfældene, som man forstaar i første Række maa beklage sig over Takstændringerne.

Rigsdagen var ved Lovforslagets Behandling indstillet paa et liberalt Synspunkt. Synspunktet for det ærede Medlem Hr. Rager og for alle os andre var det, at naar man vil give Publikum en forøget Betjening, saa kan der selvfølgelig hist og her ske en Takstændring, der bevirker en eller anden Forhøjelse. Men efter hele det Grundlag, der foreligger for denne Sags Behandling, efter Betænkningen, efter Ministerens Udtalelser, efter Behandlingerne her i Folketinget kunde intet af dette Tings Medlemmer i sin vildeste Fantasi tænke sig den Mulighed, at der kunde fremkomme Takstforhøjelser paa 60, ja, maaske 100 pCt., og overhovedet ikke Forhøjelse af

Ratekorttakster, som slet ikke er omtalt. Det er efter min Mening ganske urimeligt at drage den Konsekvens af Lovforslagets Behandling her paa Rigsdagen.

Fra Ordrup til Svanemøllen er Ratekortpriserne steget fra 7 Kr. 20 Øre om Maanedet til 12 Kr. 80 Øre. Naar man nu ved, at de Mennesker, der bor derude, i de senere Aar er ramt paa forskellig Vis af de Love, der er gennemført, er ramt af Skatteudligning m. m., kan man forstaa, at en Forhøjelse som denne, der kan ramme en Familie med et Par Børn, i mange Tilfælde betyder Ødelæggelse og Ruin.

„Ekstrabladet“ har i en ledende Artikel for nogen Tid siden fremhævet det urimelige i, at det var Det konservative Folkeparti, der fremdrog denne Sag paa Rigsdagen, da man maatte gaa ud fra, at det i mindre Grad var dettes Vælgere, der rammes af disse Takstforhøjelser. Jeg ved nu ikke, hvorfra „Ekstrabladet“ ved, hvem Det konservative Folkepartis Vælgere er, og jeg maa sige, at jeg og mit Parti føler os i denne Sag heller ikke som repræsenterende nogen bestemt Klasse af Befolkningen; vi føler os blot som Talsmænd for, hvad der er ret og rimeligt, og endvidere føler jeg personlig mig som Talsmand for de Kolleger i Folketinget, som har været af den Opfattelse, at det, der her gennemførtes, var en forøget Betjening af Publikum, der vilde bevirke en forøget Benyttelse af Banerne, og som hist og her maaske kunde bevirke en ringe Forhøjelse, men slet ikke Forhøjelser af den Art, der her er Tale om.

I den omtalte Artikel, som findes den 6. April i „Ekstrabladet“, skrives der bl. a., at man føler det fra Socialdemokraternes Side som en hellig Pligt at dække over, at man er blevet takstmæssigt kidnappet, og man oplever derfor det ejendommelige Syn, at de Konservative i Gentofte, Talsmændene for alle dem, der ruller til Byen pr. Selvejebil, protesterer vredt mod Særskatten paa Banerne, medens de socialdemokratiske Repræsentanter, hvis Vælgere er de allermest direkte interesserede og haardest ramte, er tavse som Graven.

Jeg henstiller nu til velvillig Overvejelse, at dette ikke gøres til et Spørgsmaal om konservative og socialdemokratiske eller radikale Interesser. Lad os ganske simpelt og ligetil gøre dette til et Spørgsmaal om,